

Arrest

nr. 315 463 van 25 oktober 2024
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat J. HARDY
Rue de la Draisine 2/004
1348 LOUVAIN-LA-NEUVE

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Somalische nationaliteit te zijn, op 28 juni 2024 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 30 mei 2024.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 5 september 2024 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 1 oktober 2024.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken I. FLORIO.

Gehoord de opmerkingen van verzoeker en zijn advocaat M. HENNICO loco advocaat J. HARDY.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker, die verklaart de Somalische nationaliteit te hebben en België te zijn binnengekomen op 12 september 2021, dient op 13 september 2021 een verzoek om internationale bescherming in.

1.2. Nadat een vragenlijst wordt ingevuld en ondertekend, wordt het dossier van verzoeker op 26 oktober 2021 door de Dienst Vreemdelingenzaken (hierna: de DVZ) overgemaakt aan het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (hierna: het CGVS), waar verzoeker gehoord wordt op 4 april 2024.

1.3. Op 30 mei 2024 neemt de commissaris-generaal voor vluchtelingen en staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Dit is de bestreden beslissing, die aangetekend wordt verstuurd op 30 mei 2024 en luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bezit u de Somalische nationaliteit en behoort u tot de Ashraf-clan, subclan Hassan. U bent geboren op [...] in het dorp Kurtunwaarey, district Kurtunwaarey van de regio Lower Shabelle. Daar woont uw moeder samen met uw drie broers en drie zussen. U woonde uw volledige leven in het dorp Golweyn, district Marka van de regio Lower Shabelle bij uw oma. U weet niet of uw vader nog leeft of niet, omdat u niet precies weet wat er met hem is gebeurd. U volgde les in de Koranschool Malin Abdulahi. U ging naar school tot de achtste graad en stopte met school toen u ongeveer zestien jaar oud was om uw grootmoeder te helpen.

In juni 2021 vond er een schietpartij plaats in uw huis tussen een Al Shabaab-strijder en soldaten van het Somalische leger. Uw oma kwam hierbij om het leven. Nadat de soldaten de Al Shabaab-strijder hebben neergeschoten namen ze u diezelfde dag nog mee naar het politiekantoor. U werd ondervraagd over uw relatie tot de Al Shabaab-strijder. U vertelde hen dat u de man niet kende, maar de soldaten geloofden u eerst niet. [S.N.], een clanoudste van de Ashraf-clan had vernomen dat u was meegenomen en kreeg u vrij onder voorwaarden, u moest namelijk nog het lichaam van uw oma begraven. De volgende dag kreeg u na de begrafenis van uw oma een telefoontje van een onbekend Al Shabaab-lid die u beschuldigde van spionage voor de overheid. U dacht dat het één van uw vrienden was die een grapje met u uithaalde en haakte in. U ging toch advies vragen bij [S.N.], maar hij kon u niet verder helpen. Na het avondlijke magreb gebed van de volgende dag werd u ontvoerd door leden van Al Shabaab. Zij beschuldigden u van spionage voor de overheid en verplichtten u om met hen samen te werken, u zou de Somalische soldaten moeten bespioneren. Gedurende een week werd u geslagen en vastgehouden door Al Shabaab. Uit angst voor uw eigen leven ging u uiteindelijk akkoord. Na een week werd u vrijgelaten met de instructies dat u zou opgebeld worden wanneer zij informatie van u nodig hadden. U belde uw moeder en vertelde wat er was gebeurd. Zij raadde u aan om hulp te vragen bij [N.], een kennis van haar. De vierde dag na uw vrijlating ging u raad vragen bij [N.]. Zij zou u helpen om in Mogadishu te raken bij uw oom aan moederszijde, [A.]. De ochtend hierna vertrok u als vrouw gekleed in nikab en hijab in een minibus met [N.] richting Mogadishu. U verbleef drie weken ondergedoken bij [A.].

In juli 2021 verliet u Somalië en reisde met het vliegtuig en met behulp van een vals Somalisch paspoort naar Ethiopië. Van daaruit reisde u verder naar Turkije en Griekenland vanwaar u met behulp van een vals Zweeds paspoort het vliegtuig nam naar België. U kwam aan in België op 12 september 2021 waar u op 13 september 2021 een verzoek om internationale bescherming indiende.

Bij terugkeer naar Somalië vreest u om vermoord te worden door Al Shabaab omdat u beschuldigd werd van spionage voor de overheid en uw rekrutering heeft ontlopen.

Ter staving van uw asielmotieven legt u twee medische attesten neer.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofdte heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een gegronde vrees voor vervolging heeft zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie van Genève. U maakt evenmin een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, §2, a) of b) van de Vreemdelingenwet aannemelijk.

Bij terugkeer naar Somalië vreest u om vermoord te worden door Al Shabaab omdat u door hen beschuldigd werd van spionage voor de overheid en uw opgelegde spionagetaak voor Al Shabaab heeft ontlopen (zie notities persoonlijk onderhoud d.d. 04.04.2024, hierna CGVS, p.21).

Het is opmerkelijk dat u geen enkele informatie bezit over wie de leden van Al Shabaab zijn die u op meerdere momenten bedreigden. Volgens uw verklaringen zijn uw problemen met Al Shabaab begonnen op het moment dat één van hun strijders bij u thuis binnenliep tijdens een schietpartij met Somalische soldaten. U heeft geen idee wie de Al Shabaab-strijder was (CGVS, p.22). U kan ook niet vertellen wie van Al Shabaab u opbelde na de begrafenis van uw oma (CGVS, p.24). U wordt ontvoerd en voor een week lang

vastgehouden door Al Shabaab, maar kan niet vertellen door wie u bent meegenomen, wie van Al Shabaab u bewaakte tijdens uw gevangenschap of wie van Al Shabaab u probeerde te rekruteren (CGVS, p.25). Het is niet aannemelijk dat u gedurende een hele week gevangenschap op geen enkel moment geen enkele naam zou hebben horen vallen.

Voorts moet aangestipt worden hoe weinig moeite u heeft ondernomen om hierover informatie te verzamelen. U weet niet wie de Al Shabaab-strijder was en heeft geen actie ondernomen om informatie over hem te verzamelen (CGVS, p.22). Wie van Al Shabaab u opbelde is voor u onbekend en u vond het ook niet nodig om op z'n minst zijn naam te achterhalen (CGVS, p.24). U verklaart dat omdat Al Shabaab zich niet aan u voorstelde, u niet kon weten wie het was (CGVS, p.25). Door wie u werd ontvoerd blijft een mysterie en ook hierover heeft u geen informatie proberen te achterhalen (CGVS, p.25). U verklaart het zelf vreemd te vinden hoe Al Shabaab aan uw naam en telefoonnummer zijn geraakt, maar hebt geen poging ondernomen om te achterhalen hoe hen dit gelukt is (CGVS, p.24-15). Ook over wat er na uw vertrek met uw achtergebleven familie is gebeurd inzake uw problemen heeft u geen informatie omdat u geen contact opnam (CGVS, p.21). Uw verweer dat u niet wil dat uw familie problemen krijgt in verband met u kan deze vaststelling niet ombuigen (CGVS, p.21). De vaststelling dat u, eenmaal in veiligheid aangekomen in België, niet meer heeft geïnformeerd bij het thuisfront, wijst op een desinteresse in uw hoofdte die niet te rijmen valt met het voorhanden zijn van de door u beweerde vrees voor vervolging. Dat u zo weinig informatie bezit over voornoemde kernelementen uit uw asielrelaas, en geen stappen zette om hier verandering in te brengen, doet ernstig afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw asielmotieven. Uw gebrek aan interesse in de actuele stand van uw problemen, in de personen die u mishandelen en uw leven bedreigden is erg bevreemdend. Van een verzoeker om internationale bescherming kan immers verwacht worden dat hij over de essentiële elementen van zijn problemen informatie bezit en indien dit niet het geval is zich hierover terdege tracht te informeren. U had immers nog contacten in uw land van herkomst voor en na uw vertrek (CGVS, p.11,19,21).

Er kunnen ook vraagtekens geplaatst worden bij uw eigen handelingen. Na uw vasthouding bij de overheidssoldaten besloot u om terug naar huis te keren en de dag erna het gebed mee te doen in de moskee, zonder intenties om verdere maatregelen te treffen (CGVS, p.20). Nochtans stierf eerder de Al Shabaab strijder nabij uw huis net door deze overheidssoldaten, werd uw oma gedood in het spervuur en werd u door dezelfde overheidssoldaten meegenomen (CGVS, p.19). Het is vreemd dat u na uw vrijlating geen verdere veiligheidsmaatregelen trof ten opzichte van Al Shabaab, gezien de reputatie van Al Shabaab in uw dorp. U verklaart zelf dat Al Shabaab zwaar tilt aan vermoedens van spionage tegen hen, ze doden wie ze willen, en alles konden doen en laten wat ze willen (CGVS, p.15,24). Ook verklaart u dat Al Shabaab openlijk kon rondlopen en dat verschillende dorpelingen bij hen waren aangesloten (CGVS, p.15). Gezien de zwaarwichtigheid van de gebeurtenissen en voornoemde vaststellingen is het op z'n minst vreemd te noemen dat u niet meer nadacht over mogelijke gevolgen en maatregelen die u kon treffen.

Ook uw verklaringen over het gedrag van de leden van Al Shabaab komen uitermate bedenkelijk over. Het is immers niet aannemelijk dat Al Shabaab u eerst beschuldigde van spionage om u dan zonder meer zelf te rekruteren en te vertrouwen om taken voor hen uit te voeren zoals het bespioneren van overheidspersoneel, smokkelen van goederen en explosieven (CGVS, p.20-21,26). U verklaart te zijn vrijgelaten door Al Shabaab omdat u hen had overtuigd dat u zich bij hen ging aansluiten en voor hen ging spioneren (CGVS, p.26). Nochtans verdacht Al Shabaab u niet lang voordien net van spionage tegen hen (CGVS, p.19-20). Bovendien gaf u nog aan dat u voor uw problemen met Al Shabaab begonnen al niet naar hen luisterde (CGVS, p.25). Hoe u dan zomaar plots wel te vertrouwen was in hun ogen, mag een raadsel heten. Dat u niet te vertrouwen was voor Al Shabaab blijkt uit het gegeven dat u net na uw vrijlating uw familie van alle gebeurtenissen op de hoogte bracht, meteen onderdook en vervolgens het land verliet (CGVS, p.21,25,27-28). U toont met andere woorden zelf aan dat de rekruteringsplannen van Al Shabaab weleens anders konden uitdraaien dan door hen verhoopt. Volgens u waren de voorwaarden voor uw vrijlating dat u met uw ontvoerders en martelaars nu ging samenwerken en voor hen ging spioneren (CGVS, p.27). U kan echter niet vertellen op welke manier u deze taken zou uitvoeren en hoe u hen overtuigde dat u wel degelijk te vertrouwen was (CGVS, p.26-27). Volgens uw verklaringen was het ook niet nodig om dit uit te klaren omdat Al Shabaab u wel gewoon ging opbellen wanneer het hen uitkwam om informatie van u te verkrijgen over uw spionagetaken (CGVS, p.27). Er werden geen afspraken gemaakt over of instructies gegeven over hoe u uw taken moest uitvoeren (CGVS, p.27). U moest gewoon wachten en Al Shabaab zou u wel opbellen wanneer ze u opnieuw nodig hadden (CGVS, p.27). Volgens u gaf Al Shabaab geen instructies aan hun spionnen omdat ze anders het risico liepen dat ze zouden weglopen (CGVS, p.27). Het nut van spionnen is nochtans dat zij relevante informatie zo snel mogelijk kunnen doorgeven aan Al Shabaab die zich op hun beurt dan tijdig kunnen voorbereiden tegen eventuele acties of aanvallen die uitgaan van de overheidssoldaten. Gezien het tijdsgebonden aspect van spionage en het doorspelen van essentiële informatie rond overheidsacties, zeker die gericht zijn tegen Al Shabaab, is het tevens opmerkelijk dat u zelf geen contact moest opnemen met Al Shabaab.

Bij het dreigtelefoontje dat u ontving van Al Shabaab kunnen ook de nodige vraagtekens worden gezet. Het is eigenaardig dat Al Shabaab iemand die hen verklikt heeft, bedreigen middels een telefoontje met daarin een

waarschuwing in plaats van zich proactief op te stellen (CGVS, p.19). Door dergelijk handelen wist u natuurlijk dat u in het vizier van Al Shabaab stond en kon u naargelang ageren. Met andere woorden gaven uw bedreigers u een waarschuwing waardoor ze hun eigen doel, namelijk u als spion vatten, eigenhandig hypothekeerden. Deze gang van zaken is niet aannemelijk.

Hoe Al Shabaab aan uw gegevens en informatie kwam is voor u ook een raadsel. U verklaart door Al Shabaab te zijn opgebeld en beschuldigd te zijn voor de dood van hun strijder (CGVS, p.19). Hoe Al Shabaab te weten is gekomen dat het uw huis was waar de strijder binnenliep is u niet bekend (CGVS, p.24). U kan ook niet vertellen hoe Al Shabaab aan uw nummer is geraakt (CGVS, p.25). Het is vreemd dat Al Shabaab plots zoveel essentiële informatie over u bezat, nadat u verklaart nooit eerder problemen te hebben gehad met hen (CGVS, p.25). Het is ook opmerkelijk hoe Al Shabaab u eerder al heeft kunnen opbellen, maar tijdens uw gevangenschap u nogmaals verzoekt om uw nummer te noteren (CGVS, p.25).

Verder is het opvallend dat u zonder problemen kon vertrekken uit Golweyn. U verklaart dat Golweyn onder controle stond van de soldaten, maar dat 's nachts de macht in handen lag van Al Shabaab (CGVS, p.15). Twee dagen na uw vrijlating verklaart u zonder problemen het dorp te hebben kunnen verlaten met behulp van [N.] (CGVS, p.28). Nochtans verklaart u dat de volledige regio rond Golweyn onder controle stond van Al Shabaab en dat er verschillende plaatsen zijn tussen Golweyn en Mogadishu waar Al Shabaab de macht had (CGVS, p.15,29). Volgens u had Al Shabaab niet door dat u het dorp had verlaten omdat Naimo u als vrouw had vermoord met een nikab en hijab (CGVS, p.29). Na uw ontsnapping werd u ook niet gecontacteerd door Al Shabaab (CGVS, p.28). Het is bijzonder vreemd hoe Al Shabaab op onbekende wijze ontdekte dat het uw huis was waar hun strijder werd gedood en zomaar aan uw telefoonnummer geraakte, maar niet ontdekte dat u het dorp had verlaten (CGVS, p.29). Dat Al Shabaab het ook niet nodig vond om iemand die ze eerst hadden beticht van spionage en daarna hadden angeworven voor eigen spionage beter in de gaten te houden, is evenmin aannemelijk (CGVS, p.29). Uw verklaringen rond de gedragingen van Al Shabaab kunnen allerminst overtuigen. Bovenstaande elementen ondergraven de geloofwaardigheid van de door u aangehaalde aanwerving dan ook danig.

De opmerkingen van uw advocaat zijn evenmin in staat voorgaande vaststellingen en beoordeling te wijzigen (CGVS, p.31). Uw raadsman stelt dat uw gedetailleerd vrij relaas bijdraagt aan de doorleefbaarheid van uw verhaal. Deze uitleg kan voornoemde vaststellingen evenwel niet ongedaan maken. Dergelijke verklaringen of delen ervan kunnen bovendien over eender wie gaan of zijn ingestudeerd (CGVS, p.31). Het komt de verzoeker toe om zijn relaas op een waarheidsgetrouwe manier uiteen te zetten, quod non in casu. Over de verdenkingen van de overheid van samenwerking met Al Shabaab stelt uw advocaat dat er een aantal aanwijzingen zijn, maar verklaart niet nader op welke aanwijzingen hij dan precies doelt (CGVS, p.31). Voorts bedenkt uw advocaat dat u snel weer vrijkwam omdat de overheid misschien snel inzag dat u niet bij Al Shabaab behoort (CGVS, p.31). Uit uw verklaringen blijkt echter dat de reden lag in de tussenkomst van de clanoudste en opdat u uw oma kon begraven (CGVS, p.19). Uw raadsman stelt ook dat u geen bescherming kon vragen aan de autoriteiten, dat u niet definitief werd vrijgelaten door Al Shabaab omdat ze uw woon- en telefoongegevens hadden, en dat ze u vroegen om beschikbaar te zijn als spion voor hen in plaats van andersom (CGVS, p.31). De pertinente vaststellingen omtrent uw inconsistente verklaringen, uw houding en die van Al Shabaab blijven evenwel overeind waardoor de ongeloofwaardigheid van uw aangemeten vrees evenzeer onaangeroerd blijft.

De door u voorgelegde documenten vermogen niet voorgaande vaststellingen te wijzigen. Documenten hebben immers slechts bewijswaarde indien ze gepaard gaan met geloofwaardige verklaringen, wat hier niet het geval is.

Uw twee medische attesten op zich kunnen voorgaande vaststellingen niet wijzigen daar ze namelijk context missen en enkel en alleen aantonen dat u kampt met testikelproblemen, maar niet onder welke omstandigheden u deze hebt opgelopen.

Gelet op het geheel van voorgaande vaststellingen maakt u niet aannemelijk een gegronde vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie van Genève te hebben, noch een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, §2, a) of b) van de Vreemdelingenwet te lopen.

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Zuid- en Centraal-Somalië worden de rapporten **UNHCR International Protection Considerations with regard to people fleeing Somalia van september 2022**, beschikbaar op <https://www.refworld.org/type/COUNTRYPOS.UNHCR.SOM.6308b1844.0.html> of op <https://www.refworld.org>, de **EUAA Country Guidance: Somalia van augustus 2023**, beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/country-guidancesomalia-2023> of op <https://euaa.europa.eu/>, het **EUAA Country of Origin Information Report: Somalia Security Situation van februari 2023**, beschikbaar op https://www.cgrs.be/sites/default/files/rapporten/euaa_coi_report_somalia_security_situation_20230222.pdf, de **EUAA Country of Origin Information Query: Somalia – Security situation update van 17 mei 2023**, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2023_04_EUAA_COI_Query_Response_Q13_Somalia_Security_Situation.pdf, en de **COI Focus Somalië: Overzicht Veiligheidsincidenten van 21 december 2023**, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_somalie_overzicht_veiligheidsincidenten_20231221.pdf of op <https://www.cgvs.be/nl>, in rekening genomen.

UNHCR geeft aan dat veel personen die Zuid- en Centraal-Somalië ontvluchten een profiel hebben waardoor ze in aanmerking zouden kunnen komen voor de vluchtelingenstatus. UNHCR wijst er tevens op dat verzoekers om internationale bescherming afkomstig uit “conflict-affected areas” afhankelijk van de individuele omstandigheden nood kunnen hebben aan bescherming omdat zij het risico lopen blootgesteld te worden aan een ernstige en individuele bedreiging van hun leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld. Nergens in voornoemd document wordt evenwel geadviseerd om voortgaande op een analyse van de algemene veiligheidssituatie aan elke persoon afkomstig uit Zuid- en Centraal-Somalië een complementaire vorm van bescherming te bieden.

In de voormelde EUAA Country Guidance: Somalia wordt, in navolging van de rechtspraak van het Hof van Justitie, benadrukt dat het bestaan van een gewapend conflict niet volstaat om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen, maar dat er tevens sprake moet zijn van willekeurig geweld. In de EUAA Country Guidance: Somalia wordt erop gewezen dat de schaal van het willekeurig geweld in Somalië verschilt van regio tot regio en dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie per regio rekening moet worden gehouden met volgende elementen: (i) de aanwezigheid van actoren van geweld; (ii) de aard van de gebruikte methodes en tactieken; (iii) de frequentie van de veiligheidsincidenten; (iv) het aantal burgerslachtoffers; (v) de mate waarin het geweld geografisch verspreid is binnen een bepaald gebied; en (vi) de mate waarin burgers ingevolge het gewapend conflict een bepaald gebied ontvluchten. De voornoemde aspecten worden in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Somalië die gebaseerd is op het geheel van de landeninformatie waarover het CGVS beschikt (zie supra).

Ook met andere indicatoren wordt er rekening gehouden, in de eerste plaats bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de herkomstregio, indien de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reëel risico voor burgers te beoordelen.

Uit voornoemde informatie blijkt dat de veiligheidssituatie in vele delen van Zuid- en Centraal-Somalië volatiel blijft. Confrontaties tussen enerzijds de gewapende groepering al-Shabaab (AS), die vooral plattelandsgebieden in het centrum en het zuiden van het land controleert, en anderzijds de nationale en internationale veiligheidstroepen, blijven de belangrijkste bron van het gewapend conflict. De federale regering van Somalië, de federale lidstaten, clanmilities (de Macawiisley) en andere internationale actoren zoals Ethiopië, Kenia, de Verenigde Staten en ATMIS zijn in verschillende mate betrokken in het conflict tegen al-Shabaab. De president, Hassan Sheikh Mohamud, duidde na zijn verkiezing in mei 2022 de nationale veiligheid en de strijd tegen al-Shabaab aan als topprioriteit. De regeringstroepen en hun bondgenoten startten in de tweede helft van 2022 een militair offensief in de deelstaten Hirshabelle en vervolgens Galmudug. Al-Shabaab hergroepeerde zich in de regio's Benadir en Lower Shabelle en antwoordde met terreuraanvallen. Voornoemde twee regio's, waar al-Shabaab zich bleef richten op personen die (vermeende) banden hebben met de regering, werden het zwaarst getroffen door aanvallen van de groepering in stedelijke centra in het land. Het bleek moeilijk voor de veiligheidstroepen om heroeverd gebied in handen te houden. ACLED meldde in een veiligheidsanalyse van april 2023 dat, terwijl de regeringstroepen zich concentreerden op hun antiterreuroperaties in Galmudug die in januari 2023 van start gingen, al-Shabaab zich concentreerde op het heroeveren van gebieden in de deelstaat Hirshabelle. De tweede fase van het militair offensief die begin augustus 2023 officieel van start ging en zou uitbreiden naar de zuidelijke deelstaten South West en Jubaland, legt zijn focus opnieuw op de deelstaten Hirshabelle en Galmudug. Al-Shabaab beantwoordt het offensief op verschillende manieren: door het voeren van zware gevechten tegen de regeringstroepen en de clanmilities en terreuraanvallen tegen de troepen en instanties, het onderhandelen met clanouderen om de steun te consolideren of te herwinnen en door terreurgeweld gericht tegen lokale vertegenwoordigers van de staat als vergeldings- en afschrikkingsmiddel. Een andere

belangrijke bron van conflict in de Somalische maatschappij wordt gevormd door clanrivaliteit en concurrentie om politieke macht en schaarse middelen. Uit voornoemde landeninformatie komt duidelijk naar voren dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact van het conflict regionaal verschillend zijn.

Er dient aldus niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in uw land van herkomst, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar u afkomstig bent. Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Somalië, dient in casu de veiligheidssituatie in de regio Lower Shabelle te worden beoordeeld.

Lower Shabelle wordt in de EUAA Country Guidance: Somalia van augustus 2023 beschouwd als een regio waar de "loutere aanwezigheid" ontoereikend is om een reëel risico vast te stellen op basis van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet maar waar het willekeurig geweld een hoog niveau bereikt en er dus een lager niveau van persoonlijke omstandigheden vereist is om aan te tonen dat men bij terugkeer naar Lower Shabelle een reëel risico op ernstige schade zou lopen. Met andere woorden, de regio Lower Shabelle is een gebied waar volgens EUAA willekeurig geweld plaatsvindt en een reëel risico op een ernstige bedreiging voor het leven of de persoon kan vastgesteld worden indien de verzoeker specifiek wordt geraakt om redenen die te maken hebben met zijn persoonlijke omstandigheden.

Lower Shabelle vormt samen met Bay en Bakool de deelstaat South West. De regio is gelegen langs de kust van Zuid-Somalië en is één van de meest waardevolle economische en strategische zones van het land. Mede hierdoor is al-Shabaab zeer actief in deze regio. De regio kent een grote militaire aanwezigheid van het Somalische leger, van AMISOM/ATMIS en van de Verenigde Staten. Al-Shabaab controleert voornamelijk de landelijke gebieden in Lower Shabelle, terwijl de grote steden onder de controle zijn van de nationale en internationale strijdkrachten. De controle over de landelijke gebieden rond de grote steden is vaak onduidelijk of wordt betwist. De belangrijkste bron van conflict in Lower Shabelle is de voortdurende gewapende confrontatie tussen al-Shabaab en anti-al-Shabaab-troepen, waaronder strijdkrachten van het SNA/Somalische leger en AMISOM/ATMIS. Ook de door de overheid gesteunde Macawiisley-militie mengt zich in de strijd tegen al-Shabaab. Een andere belangrijke bron van conflict zijn de geschillen tussen clans over land en water en zakelijke belangen. Er heerst een voortdurende rivaliteit tussen de Hawiye-clans enerzijds en de Biyomaal- en Digil-clans anderzijds, wat al-Shabaab steeds weer in zijn eigen voordeel probeert uit te spelen.

Volgens een rapport van Integrated Food Security Phase Classification (IPC) telt de bevolking van Lower Shabelle in december 2022 1.425.393 inwoners. Officiële cijfers over incidenten en (burger)slachtoffers in Somalië zijn niet beschikbaar. ACLED registreert tussen januari 2023 en november 2023 481 geweldsincidenten in de regio, waaronder voornamelijk battles (362) en in mindere mate explosions/remote violence (99) en violence against civilians (20). De meeste gevechten (battles) zijn aanvallen door al-Shabaab op de Somalische veiligheidsdiensten (het SNA, het NISA en Special Forces) en de ATMIS-troepen (het Oegandees contingent). Onder de noemer explosions/remote violence is al-Shabaab verantwoordelijk voor 83 van de 99 incidenten. Het betreffen grotendeels IED-aanvallen en enkele mortieraanvallen gericht tegen de Somalische veiligheidsdiensten, ATMIS en burgers. ATMIS voert ook mortieraanvallen uit en US AFRICOM luchtaanvallen gericht tegen al-Shabaab. Wat het gericht geweld tegen burgers (violence against civilians) betreft, is al-Shabaab verantwoordelijk voor 12 incidenten. Dit zijn gerichte moorden op onder meer zakenlui, een voormalige verkiezingsafgevaardigde, de executie van vijf personen verdacht van spionage en de moord op personen die verdacht worden van drugshandel. ACLED registreert ook 6 incidenten waarbij de Somalische veiligheidsdiensten een burger doodschieten, in sommige gevallen omwille van een dispuut over geld met een taxichauffeur/tuktuk-bestuurder. ACLED noteert in totaal 1.137 dodelijke slachtoffers in de regio Lower Shabelle. De meeste doden registreert ACLED onder battles met 875 doden. De dodelijke slachtoffers zijn vooral AS-soldaten, Oegandese ATMIS-soldaten en al-Shabaabstrijders die omkomen tijdens militaire operaties of door al-Shabaab-aanvallen op militaire doelwitten. ACLED noteert geen burgerdoden in deze categorie. Voor incidenten onder explosions/remote violence registreert ACLED 239 doden, voor violence against civilians 23. ACLED registreert de meeste burgerdoden (84) door explosions/remote violence waarbij burgers om het leven komen door onder meer IED- en granaataanvallen, mortierinslagen en niet-ontplofte munitie. Al-Shabaab, ATMIS, US AFRICOM en onbekende gewapende groepen zijn de actoren van dit dodelijk geweld tegen burgers. De meerderheid van de intern ontheemden die in de eerste plaats droogte en conflict/onveiligheid ontvluchtten en in een kleine minderheid overstromingen, hervestigt zich in de regio Benadir. Een minderheid vindt zijn toevlucht in de eigen regio.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is, gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie, tot de conclusie gekomen dat er niet kan worden gesteld dat de veiligheidssituatie in de regio Lower Shabelle sinds de publicatie van de EUAA Country Guidance: Somalia van augustus 2023, zodanig is gewijzigd dat een burger die terugkeert naar deze

regio, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico zou lopen om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

Aldus rijst de vraag of u persoonlijke omstandigheden kan invoeren die de ernst van de bedreiging die voortvloeit uit het willekeurig geweld in de regio Lower Shabelle in uw hoofde dermate verhogen dat er moet aangenomen worden dat u bij een terugkeer naar Lower Shabelle een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van uw leven of persoon.

U laat na het bewijs te leveren dat u specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met uw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld in Somalië. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die erop wijzen dat er in uw hoofde omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat u een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Het verzoekschrift

Verzoeker voert een schending aan van artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU van het Europees Parlement en de Raad van 13 december 2011 inzake normen voor de erkenning van onderdanen van derde landen of staatlozen als personen die internationale bescherming genieten, voor een uniforme status voor vluchtelingen of voor personen die in aanmerking komen voor subsidiaire bescherming en voor de inhoud van de verleende bescherming, van de artikelen 48/3 tot 48/7 en 51/10 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) en van het zorgvuldigheidsbeginsel.

Verzoeker betoogt dat hij bij terugkeer naar Somalië vreest vervolgd te worden omwille van religieuze dan wel politieke redenen. Hij vreest ook gedood te zullen worden door Al-Shabaab. Hij meent dat hij zijn vrees baseert op een vroegere vervolging, wat een aanwijzing vormt voor een toekomstige vervolging overeenkomstig artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet.

Hij stelt zich de vraag hoe hij informatie over de leden van Al-Shabaab, die hem bedreigden, had moeten bemachtigen nu het geen goed idee is om zelf op onderzoek te gaan naar de identiteit van de leden van Al-Shabaab. Het is volgens hem het voornaamste dat hij bedreigd werd door Al-Shabaab en het maakt zijn verhaal niet minder aannemelijk dat hij niet weet aan te duiden door wie precies. Hij voegt nog toe dat het moeilijk is om informatie over hen te verzamelen omdat Al-Shabaab mensen opbelt om zo te vermijden dat men hen kan identificeren. Hetzelfde geldt volgens hem voor wat betreft de kritiek dat hij geen informatie kon verschaffen over de wijze waarop Al-Shabaab aan zijn naam en telefoonnummer zijn geraakt. Enig onderzoek verrichten vanuit België is volgens hem praktisch onmogelijk, te meer nu zijn moeder geen telefoon heeft en hij met haar contact onderhoudt via zijn oom. Hij stipt aan dat hij nog wel familieleden heeft wonen in Somalië, maar dat hij die in gevaar zou brengen indien hij zou trachten informatie te verzamelen.

Met betrekking tot zijn eigen gedrag voert hij aan dat hij na de schietpartij in zijn woning en zijn vasthouding door de overheidssoldaten naar huis gegaan is en het gebed heeft meegedaan. Hij preciseert dat hij niet de soldaten van de overheid vreest, maar wel de leden van Al-Shabaab. Hij stipt aan dat hij wel degelijk veiligheidsmaatregelen had genomen, maar dit uiteraard pas nadat hij door Al-Shabaab werd opgebeld. Hij wijst erop dat hij daarvoor niet kon anticiperen dat zij hem zouden viseren en valselijk beschuldigen van spionage.

Waar het in de beslissing bedenkelijk wordt bevonden dat Al-Shabaab hem eerst verdenkt van spionage om hem vervolgens te willen rekruteren, voert hij aan dat dit net een strategie is, namelijk eerst schrik aanjagen om vervolgens maar één uitweg te bieden, namelijk het zich bij hen aansluiten. Hij stelt dat dit wel degelijk plausibel is en dat het ook goed mogelijk was dat Al-Shabaab had ingezien dat hij niets verkeerd had gedaan. Het is volgens hem niet omdat hij werd vrijgelaten dat hij verlost was van Al-Shabaab, daar zij hem in het vizier hadden. Hij voegt toe dat het niet nodig was in een eerste tijd om verdere instructies te geven of om afspraken te maken.

Hij stelt zelf niet te weten hoe Al-Shabaab wist dat het zijn huis was waar de strijder is overleden en hoe ze zijn telefoonnummer hebben kunnen bemachtigen.

Ten slotte voert hij aan dat het feit dat hij zijn dorp onopgemerkt kon vermijden, te danken is aan zijn voorzorgsmaatregelen, nu hij zich had verhuuld in vrouwenkleren en hierdoor stiekem het dorp kon verlaten. Hij stelt dat hij ook zijn telefoon had weggegooid om niet meer gecontacteerd te kunnen worden door Al-Shabaab.

Met betrekking tot de subsidiaire beschermingsstatus meent hij dat er sprake is van willekeurig geweld in Lower Shabelle. Hij citeert uit een verslag van het jaar 2023 van Amnesty International. Hij wijst erop dat het wordt erkend dat in de regio Lower Shabelle Al Shabaab zeer actief is. Ook volgens de EUAA *Country Guidance Somalia* van augustus 2023 zou blijken dat Lower Shabelle een regio is die een hoog niveau van willekeurig geweld bereikt, waardoor een laag niveau aan persoonlijke omstandigheden vereist is om het reële risico op ernstige schade aan te tonen. Hij stelt dat hij bij terugkeer een reële kans maakt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld, nu hij zijn regio verlaten heeft in juli 2021, er sedertdien nooit meer terug is geweest en hij niet zomaar terug aan het werk zal kunnen gaan. Hij zal mensen moeten contacteren, jobs moeten uitproberen en hierdoor zou hij zichzelf zichtbaar maken. Hij voegt tot slot nog toe dat zijn dorp op 16 juni 2023 midden in een gebied lag dat onder controle stond van Al-Shabaab en dus door zijn specifieke afkomst meer kans maakt op reële schade.

3. Nieuwe stukken

Er worden geen nieuwe stavingstukken gevoegd.

4. Onderzoek van de gegrondheid van het beroep

4.1. Bevoegdheid

Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal beschikt de Raad over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-2006, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van verzoeker daarop. Hij dient verder niet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De Raad is het enige rechtscollege dat bevoegd is om kennis te nemen van de beroepen ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal. In toepassing van de richtlijn 2011/95/EU, moet de Raad zijn bevoegdheid uitoefenen op een wijze die tegemoet komt aan de verplichting om “een daadwerkelijk rechtsmiddel bij een rechterlijke instantie” te voorzien in de zin van artikel 46 van de richtlijn 2013/32/EU. Hieruit volgt dat wanneer de Raad een beroep onderzoekt dat werd ingediend op basis van artikel 39/2, § 1 van de Vreemdelingenwet, hij gehouden is de wet uit te leggen op een manier die conform is aan de vereisten van een volledig en *ex nunc* onderzoek die voortvloeien uit artikel 46, § 3 van de richtlijn 2013/32/EU.

Op grond van artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet worden de verzoeken om internationale bescherming hierna bij voorrang onderzocht in het kader van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van dezelfde wet. De Raad moet daarbij een gemotiveerd arrest vellen dat aangeeft om welke redenen een verzoeker om internationale bescherming al dan niet voldoet aan de criteria zoals bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

4.2. Bewijslast en samenwerkingsplicht

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5, van de Vreemdelingenwet moet, onder meer, rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast, alsook met de door de verzoeker overgelegde documenten en afgelegde verklaringen. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met de individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reële risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4, van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- “a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”*

4.3. Beoordeling in het licht van de artikelen 48/3 en 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet

4.3.1. Het vluchtrelaas van verzoeker kan als volgt worden samengevat. Bij terugkeer naar Somalië vreest verzoeker gedood te worden door Al-Shabaab omdat hij beschuldigd werd van spionage voor de overheid en hij zijn rekrutering heeft ontlopen.

4.3.2. Middels de bestreden beslissing weigert de commissaris-generaal verzoeker de vluchtelingenstatus toe te kennen, oordeelt zij dat hij geen reëel risico loopt op ernstige schade overeenkomstig artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet en baseert zij zich hiervoor op volgende vaststellingen:

- i) Het is opmerkelijk dat verzoeker geen enkele informatie bezit over wie de leden van Al-Shabaab zijn die hem op meerdere momenten bedreigden en dat hij weinig moeite ondernomen heeft om deze informatie te proberen verzamelen;
- ii) Er kunnen vraagtekens geplaatst worden bij verzoekers eigen handelingen, gezien hij na zijn vrijlating geen verdere veiligheidsmaatregelen trof;
- iii) Verzoekers verklaringen over het gedrag van de leden van Al-Shabaab komen uitermate bedenkelijk over gezien (a) het niet aannemelijk is dat Al-Shabaab hem eerst zou beschuldigen van spionage om hem dan zonder meer zelf te rekruteren en te vertrouwen om taken voor hen uit te voeren; (b) het opmerkelijk is dat hij zelf geen contact moest opnemen met Al-Shabaab; (c) het eigenaardig is dat Al-Shabaab iemand die hen verklikt heeft, zou bedreigen middels een telefoontje met daarin een waarschuwing in plaats van zich proactief op te stellen; (d) hij niet weet hoe Al-Shabaab aan zijn gegevens en informatie kwam;
- iv) Het is opvallend dat verzoeker zonder problemen kon vertrekken uit Golweyn;
- v) De opmerkingen van verzoekers advocaat zijn evenmin in staat voorgaande vaststellingen en beoordeling te wijzigen;
- vi) De door verzoeker voorgelegde documenten vermogen niet voorgaande vaststellingen te wijzigen daar (a) documenten slechts bewijswaarde hebben indien ze gepaard gaan met geloofwaardige verklaringen, wat hier niet het geval is; (b) de twee medische attesten context missen en enkel en alleen aantonen dat hij kampt met testikelproblemen, maar niet onder welke omstandigheden hij deze heeft opgelopen.

4.3.3. Na lezing van het administratief dossier blijkt dat verzoeker geen geloofwaardige elementen aanbrengt waaruit kan blijken dat hij zijn land van herkomst is ontvlucht of dat hij er niet zou kunnen terugkeren omwille van een gegronde vrees voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin. Het komt aan verzoeker toe om de motieven uit de bestreden beslissing aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen, waartoe hij echter, zoals *infra* blijkt, in gebreke blijft. In zijn verzoekschrift beperkt verzoeker zich louter tot het beklemtonen van de waarachtigheid van zijn vluchtrelaas en het tegenspreken van de motieven en de conclusies van de bestreden beslissing, doch laat hij in haar geheel na om concrete en geobjectiveerde elementen aan te voeren die toelaten de geloofwaardigheid van zijn voorgehouden asielaas te herstellen.

4.3.3.1. Dat verzoeker er het raden naar heeft door welke leden van Al-Shabaab hij geïdendeerd wordt, ondanks hij door hen bedreigd werd en een week lang gevangen werd gehouden, doet grondig afbreuk aan de geloofwaardigheid van zijn verklaringen. Hoewel hij aangeeft dat er opeens een lid van Al-Shabaab zijn huis binnenliep ingevolge een schietpartij met Somalische soldaten, heeft hij geen idee wie deze persoon was en stelt hij dat hij, nadat hij werd meegenomen naar het politiekantoor, niet durfde vragen naar diens identiteit (NPO, p. 22). Ook toen hij nadien een dreigtelefoon van Al-Shabaab ontving, wist hij niet wie hem contacteerde. Hij verklaart uitdrukkelijk dat hij de persoons naam niet gevraagd heeft en dat hij initieel dacht dat zijn vrienden een grap met hem aan het uithalen waren (NPO, p. 24). Verder stelt verzoeker niet te weten wie van Al-Shabaab hem ontvoerd heeft (NPO, p. 25), noch ving hij enige naam op gedurende de ganse week dat hij opgesloten zat (NPO, p. 26). Waar verzoeker betoogt dat zijn onvermogen om aan te duiden wie zijn belagers zijn, zijn verhaal niet minder aannemelijk maakt en niet wegneemt dat hij bedreigd wordt door Al-Shabaab, kan hij niet gevolgd worden. Niet alleen leidde het incident, waarbij de strijder van Al-Shabaab zijn huis binnenkwam tot de dood van zijn grootmoeder, hij werd er bovendien van verdacht een band te

hebben met deze man (NPO, p. 18 en 22). Bijgevolg kan er redelijkerwijze worden aangenomen dat hij zou proberen achterhalen wie er bij dit incident betrokken was, te meer gezien hij daarna bedreigd en ontvoerd werd door andere leden van Al-Shabaab (NPO, 19-20). Dat hij zichzelf niet meer in gevaar wenste te brengen door op onderzoek uit te gaan en dat het moeilijk is om informatie te vergaren, verklaart niet waarom hij dit niet aan de soldaten kon vragen die hem meenamen naar het politiekantoor en hem beschuldigden van samenwerking met de gedode strijder van Al-Shabaab (NPO, p. 19 en 22). Hierbij komt dat hij niet weet te zeggen of zijn familie na zijn vertrek nog problemen ondervond met Al-Shabaab (NPO, p. 21). Nochtans blijkt uit verzoekers verklaringen dat hij in contact stond met zijn maternale oom, die op zijn beurt in contact stond met zijn moeder (NPO, p. 11), wat hij eveneens bevestigt in zijn verzoekschrift. Hij was dus in de mogelijkheid om navraag te doen naar de identiteit van zijn belagers en de situatie van zijn familie, maar laat volledig na dit te doen, hetgeen eerder getuigt van een opmerkelijke desinteresse en de geloofwaardigheid van zijn vrees voor Al-Shabaab nog verder op de helling plaatst. Dat dergelijk onderzoek vanuit België onmogelijk en hopeloos zou zijn, toont hij, gelet op voorgaande, allerminst aan.

4.3.3.2. De geloofwaardigheid van verzoekers vrees voor vervolging wordt voorts ondermijnd door het flagrante gebrek aan voorzichtigheid waarvan hij blijk gaf na zijn vrijlating door de politie. Het tart alle verbeelding dat hij, nadat er de dag voordien in zijn huis een strijder van Al-Shabaab gedood werd door overheidssoldaten, zijn oma stierf in het vuurgevecht en hij door de soldaten werd meegenomen naar het politiekantoor (NPO, p. 19), simpelweg besloot om terug naar huis te keren en de dag erna deel te nemen aan het gebed in de moskee, zonder verdere veiligheidsmaatregelen te nemen (NPO, p. 20). Zijn terugkeer naar het gewone leven staat haaks op zijn verklaringen dat Al-Shabaab zich openlijk kon vertonen en er niet voor terugdeinst mensen te vermoorden en dat verschillende dorpelingen zich bij hen hadden aangesloten (NPO, p. 15). Het betoog dat hij enkel vrees had voor de leden van Al-Shabaab en dat hij pas veiligheidsmaatregelen nam nadat hij door hen werd opgebeld, strookt niet met zijn verklaringen. Verzoeker stelt immers dat hij reeds na de begrafenis van zijn oma werd opgebeld door een lid van Al-Shabaab, dat hij gewoon naar huis is gegaan en de dag erna naar het gebed in de moskee is gegaan (NPO, p. 20, 25). Daargelaten dat hij er dus wel degelijk reeds van op de hoogte was dat hij valselyk beschuldigd werd door Al-Shabaab op het moment dat hij besloot om naar de moskee te gaan, preciseert hij in zijn verzoekschrift geenszins welke veiligheidsmaatregelen hij dan wel zou genomen hebben, waardoor zijn kritiek niet ernstig is.

4.3.3.3. Verzoekers verklaringen worden verder onderuit gehaald nu de door hem geschetste handelwijze van Al-Shabaab niet geloofwaardig is.

Hij legt uit dat de leden van Al-Shabaab hem enkel maar vrijlieten omdat hij had toegestemd om hun spion te worden, wat volgens hem inhield dat hij informatie over het overheidspersoneel moest doorgeven en goederen of explosieven moest smokkelen (NPO, p. 21, 27). Het is echter niet aannemelijk dat Al-Shabaab nét verzoeker zou uitkiezen om met hen samen te werken, gezien hij eveneens verklaart dat zij hem beschuldigden van spionage ingevolge het incident waarbij hun strijder gedood werd in zijn huis en dat zij hem beschouwden als een ongelovige (NPO, p. 19-20). Dat zij dan een ongelovige, die zij verdachten van samenwerking met de overheid, zouden kiezen voor het uitdragen van hun missies en erop zouden vertrouwen dat hij dit zonder meer zou uitvoeren, mist iedere plausibiliteit, te meer gezien hij aangeeft dat hij reeds vóór zijn problemen niet luisterde wanneer Al-Shabaab mensen trachtte te overtuigen (NPO, p. 25). Waar hij betoogt dat Al-Shabaab de beschuldigingen van spionage uiteindelijk onterecht achtte en hem nuttiger vond op vrije voeten, beperkt hij zich tot een loutere speculatie, die bovendien geen weerslag vindt in zijn verklaringen. Hij verklaart immers dat hij tijdens zijn opsluiting bleef ontkennen dat hij iets te maken had met de dood van hun strijder en dat hij samenwerkte met de overheid, maar dat zij hem bleven mishandelen. Uiteindelijk lieten zij hem weten dat, omdat hij bleef ontkennen, zij hem enkel met rust zouden laten als hij met hen zou meewerken (NPO, p. 20). Verzoeker voert weliswaar aan dat het de strategie zou zijn van Al-Shabaab om eerst angst in te boezemen om vervolgens maar één uitweg te bieden, is het niet aannemelijk dat zij na amper één week al konden inschatten dat hij gevolg zou geven aan hun bevelen en niet meteen zou vluchten of onderduiken. Gelet op deze context, is het bovendien niet geloofwaardig dat de leden van Al-Shabaab geen duidelijke afspraken zouden maken of garanties zouden willen dat verzoeker te vertrouwen was. Immers, gevraagd onder welke voorwaarden hij vrijgelaten werd, antwoordt verzoeker louter dat hij met hen moest samenwerken. Wanneer de *protection officer* vervolgens vraagt hoe Al-Shabaab verwachtte dat hij dit ging doen, stelt hij dat hij moest wachten tot hij opgebeld zou worden. Vervolgens gevraagd of er dan geen afspraken gemaakt werden over hoe hij de informatie zou verzamelen en hoe hij deze zou doorgeven, herhaalt verzoeker dat hij moest afwachten tot hij gebeld zou worden en dat zij op dat moment in zijn buurt zouden zitten. Hij voegt toe dat zij hem niet vertelden wanneer zij hem zouden opbellen. Tot slot gevraagd hoe Al-Shabaab er dan voor kon zorgen dat hij zich aan zijn taak zou houden en hen niet zou verklikken, stelt hij vaagweg dat zij personen bang maken, waardoor zij geen verdere keuze meer hebben (NPO, p. 27). Nog daargelaten dat deze manier van werken niet verenigbaar is met het tijdsintensieve aspect van spionage en het doorgeven van essentiële informatie, gaven zij verzoeker zo de kans om hun doelwitten of anderen in te lichten over hun plannen of om te vluchten of onder te duiken, wat hij ook effectief deed (NPO, p. 21, 25, 27-28). Zij liepen dus wel degelijk een risico bij vrijlating van verzoeker,

namelijk dat zij ontdekt zouden worden of dat zij verhinderd zouden worden in de uitvoering van hun plannen. Dat het voldoende was dat zij hem wisten wonen en zijn telefoonnummer hadden en zij hem aldus in hun vizier hielden, strookt niet met de relatief eenvoudige manier waarop hij vijf dagen na zijn vrijlating is kunnen ontsnappen (NPO, p. 21) (zie punt 4.3.3.4.).

Vervolgens doen verzoekers verklaringen, over de communicatie van Al-Shabaab, verder afbreuk aan de geloofwaardigheid van zijn vrees voor vervolging. Hij verklaart dat Al-Shabaab hem telefonisch contacteerde met een uiteenzetting van de hem ten laste gelegde feiten, waarbij zij besloten dat hij een spion voor de overheid was (NPO, p. 19). Het is onwaarschijnlijk dat de leden van Al-Shabaab, indien zij verzoeker er werkelijk van betichtten hen te verklikken bij de overheid, hem louter telefonisch zouden waarschuwen, eerder dan meteen actie te ondernemen. Dit geldt des te meer nu uit de landeninformatie blijkt dat Al-Shabaab 'spionage' voor de regering, voor AMISOM of Westerse landen of FMS, overheden en strijdkrachten beschouwt, als een misdaad waarop de doodstraf staat (EUAA-rapport "*Country Guidance Somalia*" van augustus 2023, p. 85-86). Indien zij werkelijk van plan waren om hem in te zetten als spion voor hun eigen doeleinden, kan redelijkerwijze verwacht worden dat zij doortastender zouden optreden en dit plan niet in gevaar zouden brengen door hem eerst telefonisch te contacteren. Door hem er van tevoren op de hoogte van te brengen dat zij hem in hun vizier hadden, kreeg hij de kans om de nodige maatregelen te treffen om onder te duiken of te vluchten.

Voorts kan verzoeker niet aangeven hoe het komt dat Al-Shabaab zo snel op de hoogte was van zijn persoonlijke gegevens en situatie, terwijl hij verklaart nog nooit eerder problemen met hen te hebben ondervonden (NPO, p. 25). Hij heeft geen idee hoe zij wisten dat hun strijder gedood was in zijn huis (NPO, p. 24), noch hoe zij vernamen dat hij meegenomen was door de soldaten (NPO, p. 19), noch hoe zij aan zijn telefoonnummer kwamen (NPO, p. 25). In dit verband wordt in de bestreden beslissing terecht opgemerkt dat het eigenaardig is dat zij hem tijdens zijn opsluiting nogmaals vroegen om zijn telefoonnummer te noteren, terwijl zij hem korte tijd ervoor nog hadden opgebeld (NPO, p. 25). Door in het verzoekschrift voor te houden dat hij hier ook het gissen naar heeft, voegt hij in wezen niets toe aan voorgaande vaststellingen, die pertinent en draagkrachtig zijn, waardoor hij aan de motieven dienaangaande in de bestreden beslissing op geen enkele wijze afbreuk doet.

4.3.3.4. Tot slot oordeelt de commissaris-generaal op goede gronden dat het niet aannemelijk is dat verzoeker geen problemen ondervond om zijn dorp te verlaten, gelet op de door hem geschetste context. Hij verklaart immers dat, hoewel de overheid overdag de macht had in Golweyn, de leden van Al-Shabaab 's avonds het dorp binnenkwamen en konden doen wat zij wilden en dat er veel dorpelingen zich bij hen hadden aangesloten. Bovendien stelt hij dat Al-Shabaab aan de macht was in de omliggende dorpen en plaatsen tussen Golweyn en Mogadishu (NPO, p. 14-15 en 28-29). Dat dit te danken is aan zijn voorzorgsmaatregelen, nu hij zich verhulde in vrouwenkledij en zijn telefoon weggooide, neemt niet weg dat redelijkerwijze verwacht kon worden dat de militanten van Al-Shaab hem grondiger zouden opvolgen. Er weze herhaald dat zij verzoeker kort hiervoor zelf nog beschuldigden van spionage en hem nog maar recent hadden vrijgelaten met de taak om voor hen te spioneren, waardoor het waarschijnlijk was dat hij de tijd zou kunnen benutten om te vluchten of onder te duiken, wat hij ook effectief deed (NPO, p. 21). Hoe dan ook is het niet plausibel dat Al-Shabaab enerzijds wel over informatie beschikte aangaande het incident in zijn huis waar hun strijder gedood werd en zijn telefoonnummer, maar anderzijds geen idee had van zijn plannen om het dorp te verlaten (NPO, p. 29).

4.3.3.5. De motieven van de bestreden beslissing aangaande de door verzoekster neergelegde documenten worden onbesproken gelaten. Mede bij gebrek aan dienstig verweer en daar zij pertinent, draagkrachtig zijn en steun vinden in de stukken van het administratief dossier, blijft het geheel van de motieven integraal overeind.

4.3.4. Het geheel aan documenten, objectieve landeninformatie en de verklaringen van verzoeker in acht genomen en gezien in hun onderlinge samenhang, is het geheel aan de voormelde bevindingen voldoende determinerend om te besluiten dat geen geloof kan worden gehecht aan verzoekers vluchtrelaas en hij niet aannemelijk heeft gemaakt Somalië te hebben verlaten omwille van een gegronde vrees voor vervolging. Verzoeker kan zich bijgevolg ook niet steunen op de elementen aan de basis van dat relaas teneinde aannemelijk te maken een reëel risico te lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

4.4. Beoordeling in het licht van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet

4.4.1. Wat de subsidiaire beschermingsstatus betreft, staat inzake de toepassing van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet niet ter betwisting dat er in Somalië een gewapend conflict is. Dit gewapend conflict spreidt zich niet over het hele land uit, maar speelt zich af in bepaalde gebieden. Bij de beoordeling van de nood aan bescherming van een burger dient de focus aldus te worden gericht op de regio waar de verzoeker leeft (of de regio van bestemming) en op de beoordeling of deze persoon in deze regio of op de route

daarheen een risico loopt in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet. *In casu* dient vastgesteld dat verzoeker afkomstig is uit het dorp Kurtunwaarey, district Kurtunwaarey, gelegen in de provincie Lower Shabelle en dat hij zijn hele leven gewoond heeft in het dorp Golweyn, district Marka van de provincie Lower Shabelle, zodat zijn nood aan subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4, § 2, c), ten opzichte van de situatie in Lower Shabelle dient beoordeeld te worden.

4.4.4. Na analyse van de beschikbare landeninformatie, treedt de Raad de beoordeling van de veiligheidssituatie zoals weergegeven in de bestreden beslissing bij. Deze beoordeling is gebaseerd op actuele landeninformatie. Verzoeker brengt geen objectieve landeninformatie bij die deze beoordeling doorprikt. De informatie van Amnesty International die hij citeert op p. 8 van zijn verzoekschrift gaat in op de situatie in Beledweyne, gelegen in Hiraan en Mogadishu, terwijl hij afkomstig is van Lower Shabelle. Waar hij verwijst naar de EUAA *Country Guidance* van augustus 2023, wordt niet betwist dat er in Lower Shabelle een hoog niveau van willekeurig geweld is waardoor een lager niveau aan individuele elementen vereist is om het reëel risico op ernstige schade aan te tonen. Verzoeker laat echter na om *in concreto* te duiden om welke reden hij meer risico zou lopen dan andere burgers om slachtoffer te worden van willekeurig geweld. Uit het rechtsplegingsdossier blijkt evenmin dat dergelijke individuele elementen voorhanden zijn. Verzoeker legt twee medische attesten neer, waarin te lezen staat dat hij pijn ervaart in zijn testikels (AD CGVS, documenten voorgelegd door de asielzoeker, stukken 1-2). Hieruit blijkt echter niet dat hij omwille van zijn pijn een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld. Het tegendeel wordt ook niet aangetoond.

Verzoeker toont gelet op het voormelde niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar Lower Shabelle een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

4.5. Bovenstaande vaststellingen volstaan om te besluiten dat verzoeker niet als vluchteling kan worden erkend in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet

4.6. Het zorgvuldigheidsbeginsel legt de commissaris-generaal op haar beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en deze te steunen op een correcte feitenvinding. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoeker door het CGVS uitvoerig werd gehoord. Tijdens zijn persoonlijk onderhoud kreeg hij de mogelijkheid zijn vluchtmotieven uiteen te zetten en zijn argumenten kracht bij te zetten, kon hij nieuwe en/of aanvullende stukken neerleggen en heeft hij zich laten bijstaan door zijn advocaat, dit alles in aanwezigheid van een tolk die het Somalisch machtig is. De commissaris-generaal heeft zich voor het nemen van de bestreden beslissing gesteund op alle gegevens van het administratief dossier, op algemeen bekende gegevens over het voorgehouden land van herkomst van verzoeker en op alle dienstige stukken. Het betoog dat de commissaris-generaal niet zorgvuldig tewerk is gegaan kan derhalve niet worden bijgetreden.

4.7. Wat de aangevoerde schending van artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet betreft, wordt erop gewezen dat het weerlegbaar vermoeden vervat in dit artikel pas ontstaat wanneer de reeds ondergane vervolging of ernstige schade door de verzoeker om internationale bescherming afdoende is aangetoond conform de principes vastgelegd in artikel 48/6 van de Vreemdelingenwet, namelijk aan de hand van bewijsstukken of, bij gebrek hieraan, volgens de cumulatieve voorwaarden ter zake bepaald, wat allerm minst het geval is gebleken. Gelet op de vastgestelde ongeloofwaardigheid van verzoekers relaas, kan de schending van artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet niet dienstig worden aangevoerd.

4.8. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken waardoor de Raad niet over de grond van het beroep zou kunnen oordelen. Verzoeker heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2° van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal. De overige aangevoerde schendingen kunnen, gelet op het voorgaande, dan ook evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissing.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijftientig oktober tweeduizend vierentwintig door:

I. FLORIO,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

C. VAN DEN WYNGAERT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

C. VAN DEN WYNGAERT

I. FLORIO